

Povestea seminței

Salcie Amalia

□ Povestea seminței care se grăbea

A fost odată o sămânță mică, îngropată adânc în pământul rece al iernii. În jurul ei era întuneric, liniște și răbdare. Dar sămânța nu era mulțumită.

„De ce nu cresc?“, se întreba ea zilnic. „De ce altele vor deveni flori, iar eu încă nu sunt nimic?“

Zilele treceau, iar sămânța se compara cu altele. Unele păreau mai puternice, altele mai sigure pe ele. În fiecare dimineață, își dorea să iasă la suprafață, chiar dacă pământul încă era rece.

Într-o zi, o rază de soare a ajuns până la ea.

— Nu te grăbi, i-a șoptit soarele. Fiecare crește în ritmul ei.

Dar sămânța nu a înțeles. A împins cu toată puterea, forțându-se să iasă. A reușit, dar frigul a ars-o, iar vântul a doborât-o. Slabă, s-a întors în pământ, rănită și descurajată.

Au trecut alte zile. Ploaia a venit blând, pământul s-a încălzit, iar rădăcinile au început să se întindă în tăcere. Fără grabă. Fără comparații.

Când a ieșit din nou la lumină, nu a forțat nimic. Și de data aceasta, a crescut. Încet. Sigur. A devenit o floare simplă, dar puternică, care nu se compara cu nimeni, pentru că știa acum cine este.

□ Tâlcul poveștii

Nu orice întârziere este un eșec. Uneori, viața ne ține „sub pământ” tocmai pentru a ne întări rădăcinile. Graba, comparația și presiunea pot rupe ceea ce încă nu e pregătit să înflorească.

Adevărata dezvoltare personală nu se întâmplă când forțăm schimbarea, ci când ne permitem să creștem în ritmul nostru.

La fel ca primăvara.

Daca ti-a placut,gaseste 8 povesti de primavara si 8 activitati de facut cu copiii dupa fiecare poveste

[Povestile](#)